

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2014/243

Davacı : Coca-Cola Satış ve Dağıtım A.Ş.

Vekilleri : Av. A. Kadir Bayazıt, Av. Gökçe Ünal
Paris Cad. No:12/2 Aşağıyabancı/ANKARA

Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B-3 Blok Bilkent/ANKARA

Vekili : Av. Dr. Nagehan Özseyhan, aynı adreste

Davanın Özeti : Kolalı/gazlı içecek pazarında hem ev kanalında, hem de yerinde

tüketim kanalında hâkim durumda olduğu tespit edilen davacı şirketin nihaî satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, teşebbüsün pazar payı itibarıyla, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2. maddesi uyarınca grup muafiyetinden yararlanmadığına; yine davacı şirketin ve/veya bayilerinin satış noktalarıyla imza ettikleri sözleşmelerin ve sözleşmelerde yer alan münhasırlık şartlarının ve fiilen münhasırlığa yol açan bedelsiz ürün, indirim, kota, dolap münhasırlığı gibi uygulamaların, 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde sayılan muafiyet koşullarıyla bağdaşmaz etkilere sahip olduğuna, dolayısıyla anılan sözleşmelere ve/veya uygulamalara bireysel muafiyet tanınamayacağına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 10.09.2007 tarih ve 07-70/864-327 sayılı kararının; kararda yer alan açıklamaların netlik içermediği ve kararın sonuç kısmındaki ifadelerle çeliştiği bu nedenle nasıl uygulanacağı hususunda şüphe ve tereddüte yol açtığı, 2002/2 sayılı Tebliğ'in incelemenin yapıldığı dönemde yürürlükte bulunan 6. maddesine uyulmayarak Kurul tarafından, kararda taraf olarak belirlenen satış noktalarına bilgi verilmediği ve savunma hakkı tanınmadığı, davacı şirketin münhasırlık içeren sözleşmelerinin 2000 yılında 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesindeki koşulları taşıdığı teyit edildikten sonra, pazarda bu konuda yapılan bir şikâyet olmamasına rağmen, 2004 yılında re'sen başlatılan inceleme sonucunda, koşullarda Kanun'un 13. maddesi çerçevesinde bir değişiklik olmamasına ve hatta pazarda rekabetin gelişmesi yönünde olumlu gelişmeler olmasına rağmen muafiyetin geri alınması sonucunu doğuracak şekilde davacı şirketin sözleşmelerinin grup muafiyetinden yararlanamayacağı ve bireysel muafiyet tanınmayacağına karar verildiği, öte yandan, Kanun'un 5. maddesi uyarınca tebliğ ile sağlanan grup muafiyetinin yine bir tebliğ ile geri alınması gerektiği, kararın idarenin takdir yetkisini kullanırken uyması gereken orantılılık ilkesinin gereklerini yerine getirmekten uzak olduğu, karara konu olan sözleşmelerin süresinin yarısına yakınının bir yıl süreli olması nedeniyle söz konusu sözleşmelerin rekabeti bozucu nitelikte olmadığı, Kanun'un 5. maddesindeki koşulların oluşmadığı, oluştuğu varsayımından hareket edilse dahi, muafiyetin sadece davacı şirketten değil sektörde yer alan rakiplerinden de geri alınması gerektiği, öte yandan, kolalı/gazlı içecek pazarında etkin rekabetin bulunduğu. öne sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Dava konusu Kurul kararının gerek davacı şirket gerekse de tüm piyasa aktörleri için yol gösterici nitelikte olduğu ve geçmişte alınan benzer nitelikli kararlarla edinilmiş olan deneyimler dikkate alınarak, bugüne kadar verilmiş olan en kapsamlı

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

kararlardan biri olduğu, hukuki belirsizlik içermediği, Kurul'un zorunluluğu bulunmamasına rağmen, kararın kendilerine yükümlülük getirdiği davacı şirketten ve 92 adet dağıtıcısından görüş istendiği, bununla birlikte her hangi bir yükümlülük getirilmeyen satış noktalarından görüş istenmediği, nitekim bunun zorunlu olmadığı gibi uygulanmasının da mümkün olmadığı, öte yandan, yapılacak düzenlemeden etkilenebilecek olmaları nedeniyle, sektördeki tüm teşebbüslerden yazılı görüş istendiği ve bunların 13'ünden yanıt geldiği, inceleme sonuçlandıktan sonra, davacı şirketin talebi üzerine kendisinden sözlü görüş de alındığı, kaldı ki, menfi tespit ve muafiyet kararlarının geri alınması için Kanun'un 40. maddesi ve devamında öngörülen savunma alınması usulünün uygulanma zorunluluğu bulunmadığı gibi dava konusu kararın, Kanun'un 13. maddesi uyarınca muafiyetin geri alınmasına ilişkin olmadığı, muafiyetin geri alınmasına ilişkin olarak başlatılan inceleme sonuçlandıktan sonra ancak dava konusu karar alınmadan önce 01.07.2007 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren 2007/2 sayılı Tebliğ uyarınca %40'ın üzerinde pazar payı bulunan davacı şirketin incelemeye alınan sözleşmelerinin grup muafiyeti kapsamında çıktığının tespitine ve bu münhasırlık içeren bu sözleşmelere ve fiili münhasırlığa yol açan uygulamalarına, Kanun'un 5. maddesindeki koşulları da sağlamaması sebebiyle bireysel muafiyet tanınmamasına ilişkin olduğu, öte yandan, yapılan incelemede tespit edilen hususlar doğrultusunda verilen kararın hukuka uygun olduğu belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Betül ÖZYİĞİT'in Düşüncesi : Dosyanın incelenmesinden yapılan inceleme sonucu, kolalı/gazlı içecek pazarında hem ev kanalında, hem de yerinde tüketim kanalında hâkim durumda olduğu tespit edilen davacı şirketin, pazar payı itibarıyla nihaî satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin, 25.05.2007 tarih ve 26532 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2007/2 sayılı Rekabet Kurulu Tebliği ile değişik 2/2 maddesi uyarınca, grup muafiyetinden yararlanmadığına ve bu sözleşmelerle birlikte fiili münhasırlığa yol açan uygulamalarının, 4054 sayılı Kanun'un 5.maddesinde sayılan şartları sağlamadığının tespit edilmesi nedeniyle, söz konusu sözleşmeler ve uygulamalara bireysel muafiyet tanınmayacağına ilişkin olarak alınan dava konusu kararda hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, hukuki dayanağı bulunmayan davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi : Dava, Kolalı/gazlı içecek pazarında ev kanalında ve yerinde tüketim kanalında hakim durumda olduğu tespit edilen davacı şirketin nihai satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, teşebbüsün pazar payı itibarıyla 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2.maddesi uyarınca grup muafiyetinden yararlanmadığına ve satış noktalarıyla imzalanan sözleşmelere ve/veya uygulamalara bireysel muafiyet tanınmayacağına ilişkin 10.9.2007 tarih ve 07-70/864-327 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 4.maddesinin ilk fıkrasında,

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak oludğu belirtilmiş, ikinci fıkrasında bu hallerin neler olduğu sayılmıştır.

Kanunun 5.maddesinin ilk fıkrasında, "Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı halinde teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4.madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir." denildikten sonra,bunun koşulları; a)Malların üretim ve dağıtımı ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması, b)Tüketicinin bundan yarar sağlaması, c)İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması, d)Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olandan fazla sınırlanmaması" olarak sayılmıştır. Bu maddenin son fıkrasında da, "Kurul'un birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi halinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği ifade edilmiştir.

Kanun'un 13. maddesinde ise, kararın alınmasına esas teşkil eden herhangi bir olayda değişiklik olması, karara bağlanan şartların veya yükümlülüklerin yerine getirilmemesi, kararın söz konusu anlaşma hakkında yanlış veya eksik bilgiye dayanarak verilmiş olması hallerinde muafiyet ve menfi tespit kararlarının geri alınabileceği ya da tarafların belirli davranışlarının yasaklanabileceği kurala bağlanmıştır.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin, 25.05.2007 tarih ve 26532 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Rekabet Kurulu Tebliği ile değişik 2/2 maddesinde; "Bu Tebliğ ile sağlanan muafiyet, sağlayıcının dikey anlaşma konusu mal veya hizmetleri sağladığı ilgili pazar payının % 40'ı aşmaması durumunda uygulanır." hükmü getirilmiş, geçici 2.maddesinde ise; "2007/2 sayılı Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihte 2002/2 sayılı Tebliğ ile sağlanan grup muafiyetinden yararlanmakta olan, ancak 2002/2 sayılı Tebliğ'in 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2 nci maddesinde öngörülen kapsamın dışında kalan anlaşmaların bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde 4054 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde düzenlenen şartlara uygunluğunun sağlanması gerekir.Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.

Dava dosyasında mevcut bilgi ve belgelerle işlem dosyasının incelenmesinden; davacı şirketin ana dağıtım firmaları olan;Mepa Meşrubat Pazarlama Dağıtım ve Ticaret A.Ş. (MEPA), Meda Meşrubat Dağıtım ve Ticaret A.Ş.(MEDA),Özdağ Dağıtım Pazarlama İthalat İhracat A.Ş. (ÖZDAĞ), Öz-Pa Pazarlama ve Ticaret A.Ş. (ÖZPA)'nın; başvuru döneminde yürürlükte olan dağıtım ve satınalma anlaşmaları için Kanun'un 5 ve 10 uncu maddeleri çerçevesinde, Kanunun 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına ilişkin "Bireysel Muafiyet" başvurusu ve söz konusu bu anlaşmaların yerine yürürlüğe girecek

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2008/2682

Karar No : 2010/243

olan ve 1997/3 ve 1997/4 sayılı Grup Muafiyet Tebliğlerine uygun olduğu belirtilen yeni dağıtım ve satınalma anlaşmaları için Kanunun 8 inci maddesi çerçevesinde, Kanun'un 4 ve 6 nci maddelerine aykırı olmadıklarına ilişkin "menfi tespit" talebi üzerine Rekabet Kurulu'nun 04.07.2000 tarih ve 00-25/260-142 sayılı kararıyla; "Eski dağıtım ve satınalma anlaşmalarının yerine yürürlüğe giren ve 4054 sayılı Kanun'un 8 inci maddesi çerçevesinde menfi tespit talep edilen yeni dağıtım ve satınalma anlaşmalarına, bu Kanun'un 4 üncü maddesine aykırı hükümler içermeleri nedeniyle, menfi tespit belgesi verilemeyeceğine, MEPA, MEDA, ÖZPA ve ÖZDAĞ ile bayiler arasında yapılan "Bayilik Sözleşmesi"nin eki niteliğindeki "Bayilik Bölge Tanım Belgesi"nde yer alan "Bayi bu maddede belirtilen bölge dışına satış yapamaz." ifadesinin kaldırılması halinde 1997/3 sayılı "Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında grup muafiyetinden yararlanabileceğine, Öngörülen bu uyarılmanın yerine getirilebilmesi için, kararın tebliğinden itibaren taraflara 45 gün süre verilmesine ve bu süre içinde aykırılığın giderildiğinin Kuruma tevsik edilmesine, aksi takdirde anlaşmaların 4054 sayılı Kanun'un 56'ncı maddesi uyarınca geçersiz sayılacağına, öngörülen düzeltmeler yapılmadan uygulamaya devam edilmesi halinde haklarında soruşturma açılacağına ve 16 ncı ve 17 nci maddeler uyarınca işlem yapılacağına ilgili taraflara bildirilmesine, MEPA, MEDA, ÖZPA VE ÖZDAĞ ile bu firmalar tarafından atanan herhangi bir bayinin bölgesi dışında faaliyet gösteren perakendeci teşebbüsler arasında yapılan "Satış Miktarına Bağlı Süreli/Zaman Süreli Direkt Satış Noktası Sözleşmesi'nin 1997/4 sayılı "Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında sağlanan muafiyetten yararlandığına, MEPA, MEDA, ÖZPA ve ÖZDAĞ ile bu firmaların atadıkları bayilerin bölgelerinde faaliyet göstermekte olan perakendeci teşebbüsler arasında yapılan "Bayilik Bölgesi Miktarına Bağlı Süreli/Zaman Süreli Direkt Satış Noktası Sözleşmesi'nin 1997/4 "Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında sağlanan muafiyetten yararlandığına" karar verildiği, 14.07.2002 tarihinde yürürlüğe giren 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği hükümlerinden yararlanılmaya başlanıldığı, Rekabet Kurulu'nun 13.5.2004 tarih ve 04-34/399-M sayılı kararı ile de, davacı şirketin satış sistemi içinde yer alan ve münhasırlık içeren sözleşmelerinin 2002/2 sayılı Tebliğ çerçevesinde incelenmesine, grup muafiyetinden yararlanıyor olsa bile Tebliğ'in "Muafiyetin Geri Alınması" başlıklı 6.maddesi kapsamında değerlendirilmesine karar verildiği ve bu karar üzerine 4054 sayılı Kanunun 4., 5. ve 13.maddeleri çerçevesinde yapılan inceleme sonucu 21.4.2006 tarihli ön inceleme raporunun düzenlendiği ve yapılan inceleme ve araştırmalar sonucunda; anılan piyasada gazlı içeceklerdeki pazar payı inceleme döneminde sürekli % 50 nin üzerinde, kolalı içeceklerde ise sürekli % 60'ın üzerinde bulunan, ev kanalında ise her iki ürün grubu içinde payı % 60 in üzerinde olduğu belirlenen piyasaya hakim durumdaki davacı şirketin uygulamalarının pazardaki rekabeti azaltacak nitelikte olduğu, münhasırlık sonucu mağaza içi rekabetin azalması ile tüketicilerin karşılaştıkları seçeneklerin azaldığı, teknolojik ve ekonomik gelişme sağlanmadığı ve tüketicinin yararına bulunmadığı, 4054 sayılı Kanunun

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

5.maddesinde öngörülen koşulların sağlanmadığı, davacının, diğer rakiplerinin sahip olmadığı önemli bilgiler kazanarak, sözleşmelerin bittiği ve yeniden pazarlık yapıldığı dönemlerde rakiplerine göre avantajlı duruma geldiği, sürekli yüksek pazar payı nedeniyle pazara girişin engellendiği, rakiplerin dışlanmasıyla hakim durumun güçlendirildiği ve rekabetin engellendiği tespitlerinin yapıldığı anlaşılmıştır.

Bu tespitlerden hareketle; anılan pazarın önemli bir bölümünde rekabeti ortadan kaldırdığı, dolayısıyla 4054 sayılı Kanun'un 5.maddesinde sayılan şartları sağlamadığı kanaatine varılan söz konusu sözleşmelere muafiyet tanınamayacağından bahisle, Kanun'un 4.maddesindeki yasak kapsamına giren sözleşmelerin Kanun'a uygunluğunun sağlanması ,fiili münhasarlığa yol açan uygulamalara son verilmesi ve değişikliklerin 1.Temmuz.2008 tarihine kadar tamamlanması gerektiği belirtilerek alınan dava konusu Kurul kararıyla;

"1.Kolalı/gazlı içecek pazarında hem ev kanalında, hem de yerinde tüketim kanalında hakim durumda olduğu tespit edilen Coca-Cola Satış ve Dağıtım A.Ş.nin nihai satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, teşebbüsün pazar payı itibariyle 2002/2 sayılı Tebliğ'in 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2.maddesi uyarınca grup muafiyetinden yararlanmadığına;

2.Coca-Cola Satış ve Dağıtım A.Ş.nin ve/veya bayilerinin satış noktalarıyla imza ettikleri sözleşmelerin ve sözleşmelerde yer alan münhasırlık şartlarının ve fiilen münhasarlığa yol açan bedelsiz ürün, indirim,kota,dolap münhasarlığı gibi uygulamaların, 4054 sayılı Kanun'un 5.maddesinde sayılan muafiyet koşullarıyla bağdaşmaz etkilere sahip olduğuna, dolayısıyla anılan sözleşmelere ve/veya uygulamalara bireysel muafiyet tanınamayacağına." karar verilmiştir.

Davaya konu olayda, ilgili pazarda hakim durumda olan davacı teşebbüse tanınan muafiyet nedeniyle anılan pazarda rekabetin önemli ölçüde ortadan kalktığı, dolayısıyla 4054 sayılı Kanun'un 5.maddesinin "ilgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması" şeklindeki (c) bendindeki şartın sağlanmadığı ve davacının konuya ilişkin Tebliğ'in değişik 2/2 maddesinde muafiyet için öngörülen % 40 lık pazar payının üstünde pazar payına sahip bulunduğu anlaşılmakta olup; sabit olan bu durum nedeniyle tesis edilen dava konusu işlemde hukuka aykırılık saptanmamıştır.

Davacının diğer iddiaları ise yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.



TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için önceden belirlenen 25.01.2011 tarihinde davacı şirket vekilleri Av. Abdülkadir Bayazıt ile Av. Gökçe Ünal'ın ve davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldikleri; Danıştay Savcısı'nın hazır bulunduğu görülerek duruşmaya başlandı.Taraflara usulüne uygun olarak söz verildikten sonra Danıştay

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

Savcısı'nın düşüncesi de alınarak son kez taraflara söz verilerek duruşma tamamlandı. Dosya incelenip, gereği görüldü:

Dava, kolalı/gazlı içecek pazarında hem ev kanalında, hem de yerinde tüketim kanalında hâkim durumda olduğu tespit edilen davacı şirketin nihaî satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, teşebbüsün pazar payı itibarıyla, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2. maddesi uyarınca grup muafiyetinden yararlanmadığına; yine davacı şirketin ve/veya bayilerinin satış noktalarıyla imza ettikleri sözleşmelerin ve sözleşmelerde yer alan münhasırlık şartlarının ve fiilen münhasırlığa yol açan bedelsiz ürün, indirim, kota, dolap münhasırlığı gibi uygulamaların, 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde sayılan muafiyet koşullarıyla bağdaşmaz etkilere sahip olduğuna, dolayısıyla anılan sözleşmelere ve/veya uygulamalara bireysel muafiyet tanınamayacağına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 10.09.2007 tarih ve 07-70/864-327 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4. maddesinin ilk fıkrasında, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğurabilecek nitelikte olan teşebbüslerarası anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, ikinci fıkrasında bu hallerin neler olduğu sayılmıştır.

Kanun'un 5. maddesinin ilk fıkrasında, "Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı halinde teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir." denildikten sonra, bunun koşulları, "a) Malların üretim ve dağıtımını ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması,

b) Tüketicinin bundan yarar sağlaması,

c) İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması,

d) Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olarak

fazla sınırlanmaması" olarak sayılmıştır. Bu maddenin son fıkrasında da, Kurul'un "birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hakkında, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği ifade edilmiştir.

Kanun'un 13. maddesinde ise, kararın alınmasına esas teşkil eden herhangi bir olayda değişiklik olması, karara bağlanan şartların veya yükümlülüklerin yerine getirilmemesi, kararın söz konusu anlaşma hakkında yanlış veya eksik bilgiye dayanarak verilmiş olması hallerinde muafiyet ve menfi tespit kararlarının geri alınabileceği ya da tarafların belirli davranışlarının yasaklanabileceği kurala bağlanmıştır.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin 6. maddesinin birinci fıkrasında, bu Tebliğ ile muafiyet tanınmış bir anlaşmanın, Kanunun 5. maddesinde

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

düzenlenen koşullarla bağdaşmaz etkilere sahip olduğunun tespit edilmesi halinde, Rekabet Kurulu'nun Kanununun 13. maddesine dayanarak, anlaşmaya bu Tebliğ ile tanınan muafiyeti geri alabileceği, bu durumda Rekabet Kurulu'nun nihai kararını vermeden önce tarafların yazılı ve/veya sözlü görüşlerini isteyebileceği belirtilmiştir.

Bu hükümlerin birlikte değerlendirilmesinden; 5. maddede sayılan şartların tamamının varlığı halinde teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarına Kanununun 4. maddesinin getirdiği yasaktan muafiyet tanınabileceği, Kurul'un yine şartların gerçekleşmesi halinde belirli konulardaki anlaşma türlerine çıkaracağı tebliğlerle muafiyet tanıma yetkisi bulunduğu, kararın alınmasına esas teşkil eden herhangi bir olayda değişiklik olması, karara bağlanan şartların veya yükümlülüklerin yerine getirilmemesi, kararın söz konusu anlaşma hakkında yanlış veya eksik bilgiye dayanarak verilmiş olması hallerinde de, muafiyet ve menfi tespit kararlarının geri alınabileceği ya da tarafların belirli davranışlarının yasaklanabileceği anlaşılmaktadır.

Öte yandan, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin, 25.05.2007 tarih ve 26532 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2007/2 sayılı Rekabet Kurulu Tebliği ile değişik 2/2 maddesinde; "Bu Tebliğ ile sağlanan muafiyet, sağlayıcının dikey anlaşma konusu mal veya hizmetleri sağladığı ilgili pazar payının % 40'ı aşmaması durumunda uygulanır." hükmü getirilmiş, geçici 2.maddesinde ise; "2007/2 sayılı Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihte 2002/2 sayılı Tebliğ ile sağlanan grup muafiyetinden yararlanmakta olan, ancak 2002/2 sayılı Tebliğ'in 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2 nci maddesinde öngörülen kapsamın dışında kalan anlaşmaların bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde 4054 sayılı Kanununun 5 inci maddesinde düzenlenen şartlara uygunluğunun sağlanması gerekir.Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, davacı şirketin ana dağıtım firmaları olan; Mepa Meşrubat Pazarlama Dağıtım ve Ticaret A.Ş. (MEPA), Meda Meşrubat Dağıtım ve Ticaret A.Ş.(MEDA),Özdağ Dağıtım Pazarlama İthalat İhracat A.Ş. (ÖZDAĞ), Öz-Pa Pazarlama ve Ticaret A.Ş. (ÖZPA)'nın; başvuru döneminde yürürlükte olan dağıtım ve satınalma anlaşmaları için Kanun'un 5 ve 10 uncu maddeleri çerçevesinde, Kanununun 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına ilişkin "Bireysel Muafiyet" başvurusu ve söz konusu bu anlaşmaların yerine yürürlüğe girecek olan ve 1997/3 ve 1997/4 sayılı Grup Muafiyet Tebliğlerine uygun olduğu belirtilen yeni dağıtım ve satınalma anlaşmaları için Kanununun 8 inci maddesi çerçevesinde, Kanun'un 4 ve 6 ncı maddelerine aykırı olmadıklarına ilişkin "menfi tespit" talebi üzerine, Rekabet Kurulu'nun 04.07.2000 tarih ve 00-25/260-142 sayılı kararıyla; "Eski dağıtım ve satınalma anlaşmalarının yerine yürürlüğe giren ve 4054 sayılı Kanun'un 8 inci maddesi çerçevesinde menfi tespit talep edilen yeni dağıtım ve satınalma anlaşmalarına, bu Kanun'un 4 üncü maddesine aykırı hükümler içermeleri nedeniyle, menfi tespit belgesi verilemeyeceğine, MEPA, MEDA, ÖZPA ve ÖZDAĞ ile bayiler arasında yapılan "Bayilik

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

Sözleşmesi"nin eki niteliğindeki "Bayilik Bölge Tanım Belgesi"nde yer alan "Bayi bu maddede belirtilen bölge dışına satış yapamaz." ifadesinin kaldırılması halinde 1997/3 sayılı "Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında grup muafiyetinden yararlanabileceğine, öngörülen bu uyarılmanın yerine getirilebilmesi için, kararın tebliğinden itibaren taraflara 45 gün süre verilmesine ve bu süre içinde aykırılığın giderildiğinin Kuruma tevsik edilmesine, aksi takdirde anlaşmaların 4054 sayılı Kanun'un 56'ncı maddesi uyarınca geçersiz sayılacağına, öngörülen düzeltmeler yapılmadan uygulamaya devam edilmesi halinde haklarında soruşturma açılacağına ve 16ncı ve 17nci maddeler uyarınca işlem yapılacağına ilgili taraflara bildirilmesine, MEPA, MEDA, ÖZPA VE ÖZDAĞ ile bu firmalar tarafından atanan herhangi bir bayinin bölgesi dışında faaliyet gösteren perakendeci teşebbüsler arasında yapılan "Satış Miktarına Bağlı Süreli/Zaman Süreli Direkt Satış Noktası Sözleşmesi"nin 1997/4 sayılı "Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında sağlanan muafiyetten yararlandığına, MEPA, MEDA, ÖZPA ve ÖZDAĞ ile bu firmaların atadıkları bayilerin bölgelerinde faaliyet göstermekte olan perakendeci teşebbüsler arasında yapılan "Bayilik Bölgesi Miktarına Bağlı Süreli/Zaman Süreli Direkt Satış Noktası Sözleşmesi"nin 1997/4 "Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği" kapsamında sağlanan muafiyetten yararlandığına" karar verildiği, daha sonra 14.07.2002 tarihinde yürürlüğe giren 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği hükümlerinden de yararlandığı, ancak, Rekabet Kurulu'nun 13.5.2004 tarih ve 04-34/399-M sayılı kararı ile de, davacı şirketin satış sistemi içinde yer alan ve münhasırlık içeren sözleşmelerinin, sözleşme konusu tüm ürünleri kapsayacak şekilde ve 2002/2 sayılı Tebliğ çerçevesinde incelenmesine, Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanıyor olsa bile Tebliğ'in "Muafiyetin Geri Alınması" başlıklı 6.maddesi kapsamında değerlendirilmesine karar verildiği ve bu karar üzerine 4054 sayılı Kanununun 4., 5. ve 13.maddeleri çerçevesinde yapılan inceleme ve araştırmalar sonucu düzenlenen 21.04.2006 tarihli ön inceleme raporunda; davacı şirketin inceleme yapıldığı dönemde, gazlı içeceklerdeki pazar payının sürekli olarak %50'nin üzerinde, kolalı içeceklerde ise, aynı dönemde sürekli %60'ın üzerinde olduğu, ev kanalına bakıldığında, davacı şirketin gazlı içeceklerdeki payının %60'ın üzerinde olduğu, kolalı içeceklerdeki payının ise %70'lere vardığı, bu oranların piyasadaki en yakın rakibininin 2-3 katı civarında olduğu, bu şekilde teşebbüsün mutlak ve görece anlamda yüksek pazar paylarına sahip olması, marka bilinirliği ve marka imajının yüksek olmasının ürününe perakende satış noktaları açısından bulundurulması zorunlu ürün niteliği kazandırması, böyle bir marka gücünün oluşturulmasını ve sürmesini sağlayan yüksek reklam harcamaları, bu harcamalara katlanmayı mümkün kılan finansal güç, portföy gücü ve bu gücün satış kanallarına girmedeki önemi, yaygın dağıtım ağıyla birlikte yüksek bulunurluk oranına ulaşabilmesi, markasından kaynaklanan güçle gerek rakipleri, gerekse de müşterileri karşısında avantajlı konumda bulunması v.b. unsurları dikkate alındığında, gazlı/kolalı içecekler pazarlarının önemli giriş engelleri bulunan pazarlar olduğu ve bu pazarlarda davacı

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2008/2682

Karar No : 2010/243

şirketin hakim durumda olduğu, 2003 yılında Ülker'in kolalı/gazlı içecek pazarına girişinin, portföy gücünden kaynaklanan istisnai bir durum olduğu kanaatine varıldığı, nitekim Ülker'in yerinde tüketim kanalındaki bulunurluk oranının çok düşük olmasının pazardaki giriş engellerinin pazar yapısını ciddi bir şekilde etkilediğini göstermekte olduğu, bunun yanısıra, her bir teşebbüsün kapama (satış noktasını bağlama) oranlarının ortaya koyulduğu, teşebbüslerden elde edilen veriler doğrultusunda, davacı şirketin geleneksel kanaldaki bağlama oranı, salt münhasır sözleşmelere bakıldığında %20,7 iken, fiili münhasırlık eklendiğinde bu oranın %34,1'e (en yakın rakibi Pepsi'nin %7,8) çıktığı, yerinde tüketim kanalındaki bağlama oranının ise sırasıyla %23 ve %31 (Pepsi'nin %25) seviyesinde olduğu, dolayısıyla pazardaki münhasırlık anlaşmalarının ve fiili münhasırlığa yol açan uygulamaların rekabeti olumsuz yönde etkilediği ve mevcut durumda giriş engeli olan pazarda bu tip engelleri arttırdığı hususlarına yer verildiği, öte yandan, davacı şirketin münhasırlık içeren anlaşmalarının imza edildikleri dönemde 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden faydalandığı, inceleme dönemi sonuçlandıktan sonra 2002/2 sayılı Tebliğ'de değişiklik yapan ve 01.07.2004 tarihinde yürürlüğe giren 2007/2 sayılı Tebliğ ile %40 ve üzerinde pazar payına sahip teşebbüslerin yaptıkları dikey anlaşmaların grup muafiyeti kapsamında çıkmış olması sebebiyle, kolalı/gazlı içecek pazarlarındaki (ev kanalı ve yerinde tüketim kanalı) payı %40'lık eşğin üzerinde olan davacı şirketin 01.07.2007 tarihi itibarıyla grup muafiyeti kapsamı dışında kaldığı saptanan anlaşmalarının Kanun'un 5. maddesi uyarınca bireysel muafiyetten yararlanıp yararlanmayacağı değerlendirilmesi sonucu, sözleşmelerin kısa süreli olmasına rağmen davacı şirketin rakipleri aleyhine bir bilgi asimetrisine yol açtığı, bu avantaj sayesinde satış noktalarının fiili olarak sözleşmede belirlenen süreden daha fazla davacı şirketle çalışması sağlandığı, anlaşmalardaki münhasırlığa ilişkin hükümlerin davacı şirketin pazardaki hakim durumunu aktif ve potansiyel rakiplerine karşı güçlendirdiği, dolayısıyla pazardaki rekabeti azalttığı, ayrıca bu anlaşmaların mağaza içi rekabetin ortadan kalkmasına yol açarak, tüketicinin tercih yapabileceği alternatifleri sınırlandırdığı ve münhasırlığın devam etmesi durumunda rekabetin daha az teşebbüs arasında yaşanmasından dolayı pahalılık etkisi olabileceği, öte yandan, pazarı kapama oranları da dikkate alındığında rekabeti çok önemli derecede kısıtlayıcı nitelikte olduğu, teknolojik ve ekonomik iyileşme veya gelişme ve tüketicilere fayda da sağlamadığı, buna karşın rekabeti kısıtlayıcı nitelikte olan bu anlaşmaların Kanun'un 5. maddesinde yer alan koşulların hiçbirisini karşılamadığı anlaşılan münhasırlık içeren ve grup muafiyetinden yararlanamayan bu anlaşmalara bireysel muafiyet de tanınmayacağı sonucuna varıldığı, öte yandan, pazarda etkin rekabetin sağlanması açısından yazılı anlaşmalar dışında fiili münhasırlığa yol açan uygulamalara da son verilmesi gerektiği, dolayısıyla davacı şirketin fiili münhasırlığa yol açan uygulamalarına meydan vermemek amacıyla, 1-Kolalı/gazlı içecek pazarında, ev ve yerinde tüketim kanalındaki satış noktalarına rakip ürünleri satmama şartına bağlı olarak avantaj sağlanmayacağı,

2-Satış noktalarına belirli bir süre içinde dağıtımı yapılan gazlı içeceklerden bir önceki

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

yıldaki satışların belirli bir oranı şeklinde bir miktarı satın alma şartının koşulmayacağı ya da böyle şarta bağlı avantajlar sağlanmayacağı, şu kadar ki;

a)Tüm teşebbüslerin katılımına açık ve rekabetçi bir yapıda düzenlenen, şeffaf ve nesnel şartlarla yapılan kamu ve özel sektör ihaleleri sonucu, münhasır satış hakları verilen yerinde tüketim noktalarıyla yapılan anlaşmalardaki rekabet etmeme yükümlülüğü içeren şartların iki seneyi geçmemek şartıyla,

b)Belirli spor, sanat ya da eğlence olaylarını desteklemek amacıyla belirli bir mekanda yaptığı ve içecek tedarikinin reklam amaçlı bir yan unsur olarak yer aldığı sponsorluk anlaşmalarının, bir yılda 60 günü geçmemek şartıyla uygulanabileceği,

3-Ev kanalında 100 m² altında ve net satış alanına sahip satış noktaları için, bir noktada eğer davacı şirkete ait dolap dışında, tüketicinin doğrudan erişebileceği bir başka alkolsüz ticari içecek dolabı yoksa, bu noktada, davacı şirkete ait dolapların kullanılmasını düzenleyen ariyet sözleşmelerinin, dolabın görünür kısmının ve satış noktalarındaki toplam dolap hacminin %20'sini kapsayacak şekilde rakip ürün konulmasına izin verilmesini temin edecek şekilde düzenleneceği,

4-Yerinde tüketim kanalındaki noktalar için, bir noktada eğer davacı şirkete ait dolap dışında sıhhi açıdan içecek depolanmasında sakınca bulunmayan bir başka alkolsüz ticari içecek dolabı yoksa, bu noktada davacı şirkete ait dolapların kullanılmasını düzenleyen ariyet sözleşmelerinin, dolabın görünür kısmının ve satış noktasındaki toplam dolap hacminin %20'sini kapsayacak şekilde rakip ürün konulmasına izin verilmesini temin edecek şekilde düzenleneceği,

5-Ticari içecekler kapsamındaki ilgili ürün pazarlarının her hangi birinde ev kanalı rakamlarına göre, davacı şirketin rakiplerinden birinin %50'den fazla pazar payına sahip olması ve bu pazar payının davacı şirketin ilgili ürün pazarındaki payından iki misli fazla olması halinde, bu teşebbüse ait ürünlerin 3. ve 4. maddedeki dolaba konulabilme izninden istisna tutulacağı,

6-Davacı şirketin daha önce ürünü olmayan kategorilerde yeni piyasaya sürdüğü ürünlerin rakiplerinin, davacı şirketin söz konusu ürünü piyasaya sürdükten sonra iki sene geçene kadar yine davacı şirkete ait dolaba konulabilme izninden istisna tutulacağı belirtilerek, kolalı/gazlı içecek pazarında hem ev kanalında, hem de yerinde tüketim kanalında hâkim durumda olduğu tespit edilen davacı şirketin nihaî satış noktalarıyla yaptığı münhasır anlaşmaların, teşebbüsün pazar payı itibarıyla, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2. maddesi uyarınca grup muafiyetinden yararlanamadığına; yine davacı şirketin ve/veya bayilerinin satış noktalarıyla imza ettikleri sözleşmelerin ve sözleşmelerde yer alan münhasırlık şartlarının ve fiilen münhasırlığa yol açan bedelsiz ürün, indirim, kota, dolap münhasırlığı gibi uygulamaların, 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde sayılan muafiyet koşullarıyla bağdaşmaz etkilere sahip olduğuna, dolayısıyla anılan sözleşmelere ve/veya uygulamalara bireysel muafiyet tanınamayacağına karar verildiği

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243
anlaşılmaktadır.

Bu durumda; her ne kadar Rekabet Kurulu'nun 13.5.2004 tarih ve 04-34/399-M sayılı kararı ile, davacı şirketin satış sistemi içinde yer alan ve 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanan münhasırlık içeren sözleşmelerinin, Tebliğ'in "Muafiyetin Geri Alınması" başlıklı 6.maddesi kapsamında değerlendirilmesine karar verilmiş ve bu karar üzerine 4054 sayılı Kanununun 4., 5. ve 13.maddeleri çerçevesinde inceleme yapılmış olsa da, davacı şirket hakkında başlatılan bu inceleme sonuçlandıktan sonra ancak karar verilmeden önce, 2007/2 sayılı Tebliğ ile 2002/2 sayılı Tebliğ'in 2. maddesinde meydana gelen değişiklik uyarınca, davacı şirketin kolalı/gazlı içecek pazarındaki %40'ın üzerinde pazar payı itibarıyla, 01.07.2007 tarihinden itibaren 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyeti kapsamı dışına çıktığı tespit edilen münhasırlık içeren söz konusu sözleşmeleri ile fiili münhasırlığa yol açan uygulamaları hakkında bireysel muafiyet tanınıp tanınmayacağına ilişkin olarak yapılan değerlendirme sonucu, söz konusu sözleşmeler ve uygulamaların ürünün tüketiciye ulaştırılması yahut sunulmasında objektif bir gereklilik olarak ortaya çıkmadığı, davacı şirketin hakim durumda bulunması dolayısıyla pazardaki rekabeti azalttığı, mağaza içi rekabeti azaltması nedeniyle tüketicilerin karşılaştıkları seçenekleri azalttığı, pazarı kapama oranlarının yüksek olması nedeniyle, pazarın önemli bir bölümünde rekabeti ortadan kaldırdığı, ayrıca, teknolojik ve ekonomik gelişme de sağlamadığı bu haliyle Kanun'un 5. maddesindeki koşulların hiç birisini taşımadığı anlaşıldığından, tesis edilen dava konusu işleme hâkimlikte aykırılık bulunmamaktadır.

Öte yandan, davacı şirket tarafından, Kurul'un grup muafiyetini geri alırken, tarafların yazılı ve/veya sözlü görüşlerini almasının zorunlu olduğu, bu kapsamda kararda taraf olarak belirtilen satış noktalarının görüşü alınmadan verilen kararın usule aykırı olduğu iddia edilmiş ise de, yukarıda da belirtildiği üzere, incelemenin 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanan münhasırlık içeren sözleşmelerinin, Tebliğ'in "Muafiyetin Geri Alınması" başlıklı 6.maddesi kapsamında değerlendirilmek üzere ve 4054 sayılı Kanununun 4., 5. ve 13.maddeleri çerçevesinde yapılmış olmasına rağmen, inceleme sonuçlandıktan sonra ancak karar verilmesinden önce, 2007/2 sayılı Tebliğ ile yapılan değişiklikle grup muafiyeti rejiminde temel değişikliklere gidilmiş ve pazar payı %40'ın üzerinde olan teşebbüslerin grup muafiyetinden yararlanamayacağı hükmünün getirilmiş olması karşısında, verilen kararın; kolalı/gazlı içecek pazarında ev ve yerinde tüketim kanallarında hâkim durumda olan davacı şirketin münhasırlık sözleşmelerine 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinin, Kanun'un 13. maddesi uyarınca geri alınmasına ilişkin değil, bu sözleşmelerin yine aynı Tebliğ'in 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişik 2. maddesi uyarınca muafiyet kapsamı dışına çıktığının tespitine ve bu sözleşmelere ve fiili münhasırlığa yol açan uygulamalara, Kanun'un 5. maddesi uyarınca yapılan değerlendirme sonucu, aranan koşulları da sağlamadığı için, bireysel muafiyet tanınamayacağına ilişkin olduğu, öte yandan, 2002/2 sayılı Tebliğ'in 6. maddesinin 1. fıkrası uyarınca, Kurul'un grup muafiyetinin geri alınmasına karar vermeden

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/2682
Karar No : 2010/243

önce taraflardan görüş alma zorunluluğunun, 2007/2 sayılı Tebliğ ile kaldırıldığı, kaldı ki, 2002/2 sayılı Tebliğ'in değişiklik öncesi 6. maddesinin 1 fıkrasındaki görüş alma zorunluluğunun, Kurul'a kararda taraf konumunda bulunan teşebbüslerin tamamına yazı göndererek görüşlerini talep etme yükümlülüğü getirmediği ve Tebliğ'in "Muafiyetin Geri Alınması" başlıklı 6.maddesi kapsamında yapılan inceleme sırasında, 2007/2 sayılı Tebliğ ile değişiklik öncesi 6. maddesinin 1 fıkrasının gereği yerine getirilerek, davacı şirketten ve 92 adet dağıtıcısından yazılı görüş istendiği, davacı şirketin talebi üzerine sözlü görüşünün de alındığı ve ayrıca, zorunluluk bulunmamasına rağmen daha sağlıklı bir değerlendirme yapabilmek için, anlaşmanın tarafı olmasa da verilecek karardan etkilenebilecek olan ve davacı şirketle aynı sektörde bulunan diğer tüm teşebbüslerden de inceleme konusu anlaşma ve uygulamalar hakkında yazılı görüş istendiği, bunlardan 13'ünün yanıt verdiği dolayısıyla, karar verilmeden önce, Tebliğ'de öngörülen, tarafların görüşlerinin alınmasına dair söz konusu düzenlemenin amacına uygun olarak hareket edildiği anlaşıldığından, anılan iddiaya itibar edilmemiştir.

Davacının diğer iddiaları ise dava konusu işlemi kusurlandırıcı nitelikte bulunmamıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 185,20-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 2.200,00-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, 25.01.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Vekili	Üye	Üye	Üye	Üye
Ali	Zümrüt	Taci	H.Neşe	Gürsel
ÖZTÜRK	ÖDEN	BAYHAN	SARI	MEKİK

YARGILAMA GİDERLERİ :

Başvuru Harcı	: 21,40-TL
YD Harcı	: 22,90-TL
YD İtiraz Harcı	: 40,00-TL
Karar Harcı	: 28,90-TL
Posta Gideri	: 72,00-TL
TOPLAM	:185,20-TL

